

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 180

Any XV

AGOST, 2001

LA PENYA
BARCELONISTA
CELEBRÀ EL
DESÈ
ANIVERSARI

EL GRUP DE
BALL RUS
ERGYRON
ACTUÀ A
LA PLAÇA
DES POIT

Sumari

Editorial i sumari	2
Actuació d'un grup de danses de Sibèria ..	3
Excursió al Torrent de Pareis	3
A la fresca	4
Els llibres recomanats d'en Lluç	4
El conill fluorescent i els papers d'Hisenda	5
Racó poètic	5
Moratòries, consum de territori, immigració i super vivència	6
Enjoy English a l'escola de Maria	7
Sa Xerradeta a Ses Tarragonas amb... n'Antònia Maria Sureda Colombram ..	8
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps.	15
De Viatge amb Viatges Martel	15
Una altra presa de pèl	16
Adéu a don Bartomeu	17
Una petició per posar una marquesina protectora	17
Salutació del rector nou	18
Trobada amb Ceslestí Alomar	19
Presentació del "Col·leccionable Aplec d'usos i costums pagesos"	19
Trobada amb la Consellera de Sanitat i Consum	20
Recollida selectiva a Maria	20
Xè aniversari de la Penya Barcelonista	21
Carrerany Esportiu: Ciclisme	22
XXVI torneig de futbol	22
Notícies de la Biblioteca	24

FOTOGRAFIES:

Joan Gelabert, Magí Ferriol, Joan Gual

EDITORIAL

Amb la calor sembla que els problemes es desenvolupin d'una manera més ràpida que durant l'hivern. Aquesta època de l'any que sembla temps de relaxament i de deixar passar el temps més a poc a poc de manera divertida, és temps de festes i saraus, ens trobam amb altres aspectes que interrompen el quefer de cada dia.

Ens trobam en un lloc del món i en una època en què la nostra terra és especialment atractiva, per diferents causes, als habitants del nord i als del sud. I ara també s'hi afegeixen els de l'est i els de l'oest. Aquests dies ha sortit a la premsa que les Illes Balears són el segon destí turístic amb visitants per metre quadrat després de Malta, una altra illa de la Mediterrània.

Aquesta pressió ens acosta els problemes a casa nostra. Així ha estat notícia una altra brega entre immigrants, amb destrossa de cotxe inclosa, fet no gens habitual entre els nostres veïnats i que de qualque manera crea una desconfiança i un rebuig general que va en contra seva, tan bons com dolents. També culpa d'aquesta pressió o de no saber utilitzar els recursos que tenim, ha estat notícia la manca d'un bé a Mallorca tan escàs, però imprescindible com és l'aigua, i la seva reconexió al pou que ens surt més car a tots. Esperem que el conveni firmat amb la Consellera de Medi Ambient i la bona educació ens foragiti aquest problema. I encara no hem tengut cap tall d'energia elèctrica encara que la cosa està anunciada.

Vist tot això cal fer-se un plantejament global de quina és la població que pot aguantar aquesta illa, sense fer malbé els seus recursos naturals, sense més moratòria.

Mentre tant tot Mallorca sembla ser aquell paradís que cantaven Els Javaloyas "Cada día es fiesta en Mallorca..."

Amb el suport de:

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert Mas, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluç Matas, Francisca Mas, Josep Ferriol Torelló i Francesca Maria Mas

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

Iloc web:

www.premsaforana.com/fetncarrerany

correu electrònic:

fentcarrerany@premsaforana.com

Nº DEPOSIT LEGAL: PM-457/1986

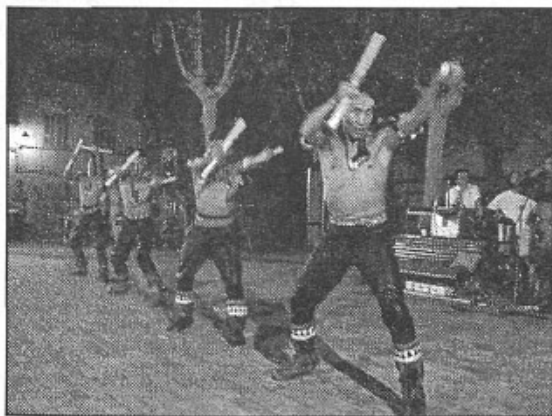
La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

ACTUACIÓ D'UN GRUP DE DANSES DE LA SIBÈRIA (RÚSSIA)

El passat dissabte dia 28 de juliol va tenir lloc a la Plaça del Pou una actuació d'un grup de danses que participava a la Mostra de Danses Folkloriques de Sóller. El grup ERGYRON, originari de Rússia, i que representava les danses dels pobles Chukchis i Esquimal fou el convidat a venir a Maria. La veritat és que la nit resultà extraordinària i completa, ja que a l'actuació dels convidats de forà se'ls uní l'actuació del grup de Maria, So de Castanyetes.

Veure els esquimals vestits amb les seves robes i amb els collarets, cintes pels cabells i altres penjolls, ja era tot un espectacle. I començaren la seva actuació. Acompanyats d'instruments de percussió fets a base de pell d'animal i de les seves veus, la dotzena de balladors i balladores executaren les seves danses rituals dividides en dues parts. En una nit tan calorosa, veure aquella gent

embotida en uns vestits de pell feia venir calor de valent, però ells ballaren sense defallir. Temes propis de la seva cultura i costums: la caça de la balena, del ren, cants de fertilitat, la intervenció del bruixot de la tribu, el foc, el començament de la vida foren executats davant de la mirada sorpresa de la gent de Maria que omplí la plaça per admirar els seus balls.

Fou una altra gran nit de màgia, semblant a la que visquérem el passat mes d'abril a l'església, amb l'actuació de dos altres grups de dansaires.

Per fer encara més atractiva la seva presència posaren a la venda tot un conjunt de peces d'orfebreria i de coses de decoració i ornamentació fetes a mà que feren la delícia de molta gent (collarets, braçalets, cintes, bossetes de cuir i de teixit, etc.)

Esperem que aquest seguit d'actuacions tenguí continuïtat els propers anys.

EXCURSIÓ AL TORRENT DE PAREIS

Un any més organitzen la clàssica excursió de l'estiu al torrent de Pareis. Com ja sabeu s'ha de partir ben de matinet perquè el sol i la calor no ens facin malbé la jornada. S'ha de dur aigua suficient per al trajecte i calçat adequat al terreny pedregós. En arribar a Sa Calobra, l'aigua de la mar ens revitalitzarà i ens llevarà la meitat del cansament. Dinarem allà de pa i taleca i i els qui vulguin podran anar al Self Service o comanar una paella. Animau-vos perquè és el paisatge més bell de l'illa.

Dia: 19 d'agost

Hora partida: 6 del matí.

Lloc: plaça des Pou.

Inscripcions: A l'ajuntament fins dia 14 d'agost. (S'han de pagar 1000 pessetes per l'autocar. Places limitades)

A la fresca

Sonen les campanes que interrompen els contertulians; alguns miren el rellotge per adonar-se que són les onze tocadetes, d'altres ansiosos i sords devoren el temps en l'egolatria de menjar-se un gelat, mentre a Plaça entra un ventet de baix que provoca una suau remor en les fulles

d'uns cansats plataners, que com a ministres d'un temps cíclic i esquinçador, irrompen amb una humil queixa per a què els posin a la reraguarda d'un més que guanyat i merescut oblit. L'adolescència, amiga de la moto, deixa sentir la seva presència a través de tubs d'escapament que torturen uns oïdes que pretenen haver comprat la que-

tud i l'harmonia amb cent vint-i-cinc pessetes d'un Greip o amb dues centes cinquanta d'un Magnum doble. Tota la miscel·lània sap que el dia ha fuit amb la nit i que demà és un tornar a començar.

El rellotge camina, ningú sap com aturar-lo, i un suau grinyol de moix tendre i inconformista sorgeix de música de fons perquè el dia no té canvi, quan s'haurà de conformar irremeiablement en ser demà més gran, més àgil i més independent. El programa s'oblida una mica i ja són les dotze, i ara el que se sent és la veu d'en Roberto Carlos que inunda un àmbit desert, per on desfilen les solitàries figures de dos gats ja famosos que tampoc no han sabut com aturar el rellotge. La asimetria de les seves passes els conduirà al matí, a un matí de sol esplendorós en què tocarà, en lloc de "pasturar", dormir la ressaca.

Lluc MATAS 19.07.01

ELS LLIBRES RECOMANATS D'EN LLUC

El quadern gris. Josep PLA

L'excusa tècnica és l'estructura de diari escrit en el moment que Josep Pla va a la universitat, és a dir en el moment que comença a passar de l'adolescència a la maduresa. Aquesta estructura s'acompanya moltíssim de descripció i també de diàleg, tot amb el fi de captar els costums de Palafrugell (Empordà) i la psicologia de l'autor i dels personatges que descriu.

És un diari costumista amb diversitat tècnica que ens apropa a l'ambient marítim i pagès de Palafrugell. La descripció tendeix al detall i no a través de la definició sinó a través de presentar els personatges en un entorn que sens dubte els condiciona com a determinant psicològic. Impera el costumisme tant en la descripció de personatges com en la d'ambients.

PLA presenta els seus ascendents, els defineix i el mateix fa amb els altres personatges. Per tant el narrador en tot moment és Pla, d'aquí que si voleu entrar en la coneixença del Pla escriptor El quadern gris en sigui una condició necessària, ja que a més de reflectir una òptica també ens posa en una mena d'antecedents de les petites històries que a mena de llegenda ens ajuden a endinsar-nos en el pensament col·lectiu d'una comunitat com és l'empordanesa.

La bogeria. Narcís OLLER

Els personatges femenins gairebé no tenen traça psicològica en aquesta novel·leta si no és, com en el cas

de les germanes de Daniel Serrallonga (boig), per posar accent sobre la psicologia

del mateix Daniel que és sens dubte el centre neuràlgic de tota una obra que té com a tret principal la mescla d'aspectes còmics amb altres tràgics.

L'estructura és simple: té com a punt de partida el record d'un narrador en primera persona coincident amb Narcís OLLER que d'una forma progressiva va agafant suport en el diàleg amb el seu amic ARMENGOL, i amb el penós boig Daniel; malgrat tot, la veu que comanda és la de la primera persona. Gairebé no hi ha descripció d'ambients perquè interessa captar més la psicologia de Daniel a través del que diu i del que fa. L'acció comença a transcórrer l'any 1867 i s'ubica a dos llocs: a Barcelona i a Vilaniu, que són els llocs on es mou Daniel, però si s'exceptua el despatx de Daniel a Vilaniu poc és l'acompanyament descriptiu d'aquests, perquè la novel·la és psicològica, i com a tal pretén entrar en el debat de si la bogeria és heretada o innata o si és més aviat adquirida per mor de l'ambient. Les dues tesis, si llegiu aquesta breu novel·leta, són defensades per personatges oposats: Giberga, doctor, el pare del qual també exerceix com a tal a Vilaniu, defensa la tesi del caràcter innat i Narcís Oller l'oposada, i per altra banda veim que els símptomes de la vessania més cruel són els que resulten de la mentalitat de Vilaniu. D'aquí es desprèn una forta crítica al reductivisme estret de la suposada mentalitat col·lectiva on Daniel per força s'ha d'ofegar en la bogeria.

La bogeria, com a clàssic que és, és sempre recomanable com a lectura: té l'extensió d'un conte llarg o, si tant es vol, d'una novel·leta curta que amb un capvespre es llegeix.

El conill fluorescent i els papers d'Hisenda

Fa unes setmanes es va celebrar a Barcelona unencontre auspiciat per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i organitzat per Caaia-Star, una agrupació de caràcter internacional que agrupa artistes que treballen en el camp de les noves tecnologies, i es va presentar un conill transgènic, de nom Alba, a qui els investigadors havien introduït el gen responsable de la fluorescència, és a dir, que si se l'il·lumina amb llum ultraviolada en un ambient fosc, emet un suau resplendor verd.

Quan vaig llegir aquesta notícia, curiosa certament, vaig pensar que podria haver-me estat molt útil unes setmanes abans per trobar una maleïda factura, de 18.000 pts. (108.18 euros) que havia cobrat d'unes classes a un seminari de formació continuada a metges de família, i que vaig tardar més d'un més a trobar-la, ja que estava en un indret imprevisible.

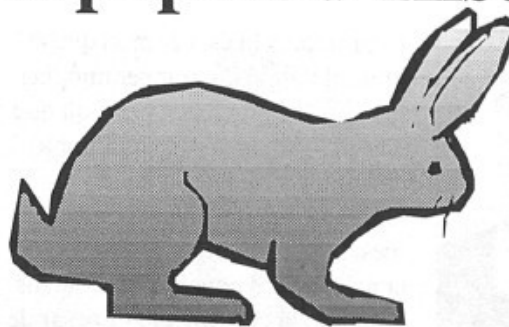
La feinada que vaig tenir per trobar la factura, me va arribar a posar neguitós ja que encara que em dolen els diners que he de pagar a Hisenda cada any, els acab pagant per deure cívica i per por als problemes fiscals. Per tant quan llegesc als diaris que hi ha persones que no troben les factures per justificar davant Hisenda els seus ingressos, em solidaritzo espiritualment amb ells i entenc que malament que ho passen.

I aplicant una simple regla de tres, em dic: si a mi em costa més de quatre setmanes trobar una simple factura de 18.000 pts., (108,179 euros) quant de temps haurà de menester el Sr. J. Piqué per trobar les factures dels 18.000.000.000 de pts. (108.179.570 euros) que els jutges no troben del cas Ercos ?.

Per tant quan contemplant la gran pressió que hi ha per part dels fiscals sobre les persones que no troben les maleïdes factures d'Hisenda, trobo injusta l'excessiva pressió dels togats als pobres contribuents, i no puc manco que sentir ganes d'ajudar-los i de trobar solucions al seu greu problema perquè puguin complir amb el deure cívica, ja queestic segur que volen complir i donar exemple, de rendir comptes amb l'Estat.

Crec que he trobat la solució i la vull exposar a tots els intel·ligents lectors de Fent Carrerany perquè si algú es troba amb aquest problema, l'ajudi a resoldre'l.

Propòs comprar un conillet fluorescent a aquesta artística organització, així l'ajudarem econòmicament, i

guardar el pipí que faci per aplicar unes gotetes a sobre cada factura que cobrem, i quan sigui ben sec ja les podem deixar dins un calaix i oblidar-nos d'elles. Quan arribi el moment de rendir comptes amb Hisenda, bastarà comprar una làmpara de llum ultraviolada, en total quatre cèntims, apagar tots els llums de casa, encendre la làmpara, i tot resseguint i observant el suau resplendor verd dels papers tacats amb pipí del rosegador, tendrem la satisfacció de trobar ràpidament totes les factures i al mateix temps podrem aprofitar per ficar mà al conillet.

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, juliol-01.

RACÓ POÈTIC

Versos dedicats al director de la revista Fent Carrerany i director de l'escola de Maria, Magí Ferriol Bauzà en el dia del seu sant, dia 19 d'agost de 2001

SONET

Són molts d'anys que conrau el sementer
i anau collint amb amor la bona anyada,
tothom sap que sou valent i molt feiner
ensenyat dins l'escola graduada.

M'han dit senyor Magí, que sou dematiner
la calor d'aquest estiu no vos agrada
i la podeu mitigar amb l'aigua que és salada
de la mar, en que hi aneu dia feiner.

Na Joana que vos faci una ensaïmada
i na Mireia que convidi el qui ve
i a en Jaumet donau-li'n una tallada.

I així vos sortirà la festa encertada
Don Magí, que molts d'anys fins l'any que ve!
I un abraçada a la família tan honorada

El vostre amic, Miquel Rosselló i Quetglas.
Inca, a 2 d'agost del 2001

MORATÒRIES, CONSUM DE TERRITORI, IMMIGRACIÓ I SUPERVIVÈNCIA

El problema hi és, per molt que la dreta el vulgui ignorar per miopia i interessos immediats, per molt que des de l'esquerra es tengui por a enfrontar-s'hi, per purisme ideològic. I s'accentuarà encara més. L'allau immigratòria continuarà, el consum de recursos creixerà, la construcció (a pesar de moratòries, parcials i momentànies)

seguirà encimentant territori i com és lògic en aquestes circumstàncies, la qualitat de vida baixarà. No cal ser massa espavilats per saber que la Mallorca de fa no massa anys ja no tornarà a ser possible, que costums, llengua i modus vivendi, han quedat ben tocats i amb un futur que no se sap cap on prendrà. Els creadors d'opinió en parlen. Cadascú, com és lògic (com jo mateix), ho veu a la seva manera. Intentant ser políticament correctes, es comprèn el fenomen de la immigració i s'argumenten raons de solidaritat per entendre el fenomen, però ningú no nega que una allau tan gran de gent nouvinguda, no pot ser assumida per una societat tan en precari com la nostra, sense que això afecti seriosament el joc d'equilibris (socials, religiosos, lingüístics, culturals), etc. que l'aguanten. Per a uns, això és mà d'obra barata i susceptible de ser utilitzada per a tot un seguit de feines que els propis no volen; per a altres (de vegades coincidents amb els primers), aquests nouvinguts són gent que fan nosa, que no són com nosaltres, molesten, fan olor (no estic exagerant, jo mateix vaig ser testimoni com un mariando, catòlic, apostòlic i de dretes de tota la vida guaità dins d'un cafè i veient una taula amb uns magribins exclamà en veu alta: —Uff! Quina pudor de moro; me'n vaig). Encara record quan arribaren les primeres famílies de magribins a Maria. D'això no fa tant de temps, a penes una dotzena d'anys. No eren contemplats com un problema. La gent s'hi abocà i els donà roba i altres coses que els ajudà a tirar endavant. Avui, la perspectiva ha canviat. Són més, són molts, són massa. Però la seva arribada segueix tenint la mateixa motivació, que tenia fa dotze anys. Segueixen jugant-se la vida per arribar fins aquí, per trobar una vida millor. I en vendran més si allà no troben el que vénen a cercar aquí. Vet aquí el problema. Vet aquí el fariseisme d'un sistema que importa carn humana com a energia consumible i necessària per seguir avançant i que alhora es queixa que l'olor que fa és desagradable, molesta. I darrera dels magribins, els equatorians. Aquells, més silenciosos, més discrets, més distants, només homes. Aquests, més renouers, homes i dones junts, més agosarats perquè s'entenen amb tothom i tothom els entén. I la gent queixant-se, però utilitzant-los.

Experts en economia parlen de la necessitat d'un refredament dràstic, per tal de reajustar una acceleració sense control. Tothom parla de la necessitat de posar fre a l'allau de gent, a la construcció, a la destrucció de recursos medioambientals, a la pèrdua accelerada dels elements socioculturals propis, etc. però ningú no s'atreveix a dir clarament que per afrontar-ho cal refredar l'economia, tot el procés productiu. I tot el que això suposa de pèrdua de llocs de feina. Fa por, fa molta por. A la dreta i a l'esquerra. Si enguany, que sembla que l'ocupació hotelera no vessarà per les finestres, sentir les declaracions dels hotelers fa por, ja m'imagin que farien si l'ocupació baixàs significativament. I l'esquerra no ho pot ni insinuar. Encara que ho pensi, encara que vegi que és l'única manera de controlar la situació. Els costos que això suposaria (socials, polítics, econòmics, etc) no poden ser assumits ideològicament. La memòria, això que tant s'oblida, ens hauria de fer recordar com fou aquesta mateixa esquerra qui dugué endavant la reconversió industrial a la zona del nord de la península i que deixà sense feina milers de persones, perquè va veure que era l'única forma de salvar el sector.

Per al centreesquerra que avui governa les Illes Balears, les prioritats tenen camins ben diversos i de vegades no massa

coincidents. Els interessos de forces tan diferents com poden ser UM o Els Verds, pel que fa a tots aquests temes són clarament distants. I des de fora és ben difícil esbrinar si seran capaços de perfilar una estratègia comuna que prioritzi una actuació en aquest sentit.

I la moratòria? Un joc d'estratègies particular, més que una mesura global. Una mesura que deixa fora de joc tot un seguit de construccions, però que no toca per a res la construcció en terreny rústic, una de les pedres de toc de l'equilibri territorial.

Deia, abans, que tornar a la situació de fa a penes vint anys no és possible. I frenar aquest procés és complicat i amb uns costos ben evidents. Però ignorar el problema, per plantejaments ideològics o per por a perdre capacitat de gestió, o no voler-s'hi enfrontar, és hipotecar el futur, és fer més complicada la solució o, com a mínim, el control de la situació.

Quins anys que ens esperen!

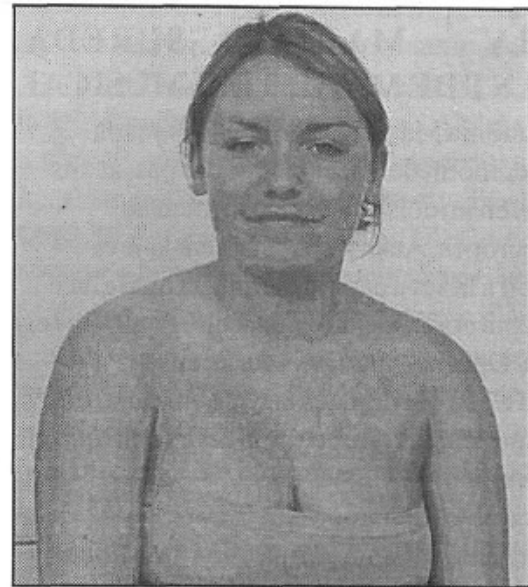
Joan Gelabert i Mas

ENJOY ENGLISH A L'ESCOLA DE MARIA

Durant el mes de juliol ha tingut lloc a l'escola de baix, l'activitat Enjoy English organitzat per S'Aula, a través de l'Associació de Pares i Mares de l'escola. Hi han participat 20 nins i nines dividits en dos grups: els petits, 8 de 6 a 8 anys i els grans, 12 de nou a 12 anys. La coordinació ha anat a càrrec de n'Antònia Maria Sureda i les monitores que han vingut d'aquelles terres i han estat a Maria durant un mes allotjades a cases de nins que assistien a l'activitat han estat na Danielle Mckay i na Sara Henderson. Ajudades per n'Antònia Maria, feim una parlada multilingüe amb elles dues mentres els alumnes berenen.

Els hi demanam d'on són, com es troben al poble i quines coses troben més diferents a les seves habituals. Na Danielle és d'Escòcia, exactament de Cumbernauld devora Glasgow i na Sara és d'Irlanda del Nord. Ens conten que es troben molt bé entre nosaltres i que el que troben més diferent és el menjar.

La cloenda tingué lloc el passat dia 27 de juliol, a l'escola de baix, on tingué lloc una petita festa amb representacions teatrals i cançons en anglès, demostrant de manera divertida el que havien après.

Danielle Mckay

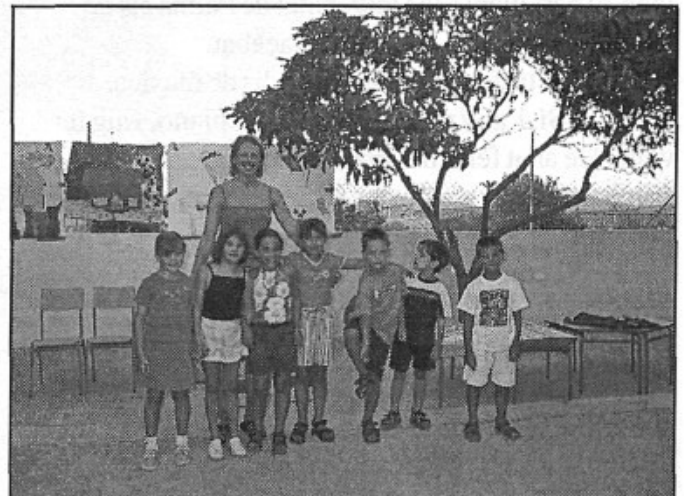
Sara Henderson

Públic assitent a la festa de cloenda

Els més grans durant la seva representació

Grup dels petits amb na Sara

Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb...

ANTÒNIA MARIA SUREDA, ESTUDIANT DE MAGISTERI MUSICAL

N'Antònia Maria Sureda és una veïnada nostra que per motiu dels seus estudis ha passat uns quatre mesos en un dels països que formen la Comunitat Europea, Àustria. Exactament la seva estada ha estat a la seva capital, Viena, la qual ella recorda i enyora com un «jardí musical». Amb ella i els seus pares, n'Onofre i na Joana Maria, ens desplaçarem a Ses Tarragones perquè ens conti coses de la seva experiència i que poguem compartir amb els nostres lectors.

*Per què te n'aneres a Àustria?

- Vaig anar a Viena perquè me varen donar una beca "Erasmus". Una beca "Erasmus" és una beca per estudiar a l'estranger.

*Quins estudis estaves fent?

- Estudiava Magisteri Musical i a tercer, al segon quadrimestre, es dediquen a fer les pràctiques a una escola de Primària. Hi ha la possibilitat de fer-les en una escola de Mallorca o de qualsevol de les Illes Balears o, si obtens una beca "Erasmus" pots anar a qualsevol país d'Europa. I per això vaig anar a Viena.

*Hi havia altres llocs per poder anar a fer les pràctiques?

- Sí, sí. Companys meus anaren a Glasgow (Escòcia), altres a Alemanya i a Gran Bretanya. Dels que fèiem Magisteri Musical, tres anàrem a Viena i dos a Glasgow.

*El batxiller, on el vas fer?

- A Inca, al Berenguer d'Anoia. Els meus estudis fins ara els he fet a Maria (Infantil i E.G.B.), a Inca, el batxiller i a la Universitat de Palma els de Magisteri Musical... que ara he acabat.

*A la vegada has fet estudis de música.

- Sí, l'any passat vaig acabar piano, vaig fer vuitè. He anat fent més piano alhora que he anat estudiant alguna assignatura complementària del Superior.

*I ara, en qüestió d'estudis, quins són els teus projectes?

- Ara vull seguir estudis de Musicologia a la Universitat. Això és una carrera de Segon Cicle, que just es pot fer si tens un primer cicle d'una altra o una diplomatura. Es pot fer a Barcelona, Salamanca, Madrid, Granada i La Rioja. Em faria ganes a anar a

Salamanca però dependrà d'on m'agafin.

*Bé, ara ens podries donar les teves impressions sobre Viena, la teva residència...

- Estava en una "studenten heim". Una casa d'estudiants és una residència amb habitacions dobles amb cinc o sis pisos i a cada planta hi ha una cuina que poden emprar tots els de la planta. L'habitació ja te l'arreglen però el menjar te l'has de fer tu. L'encarregat és un altre dels residents, com tu. Allà hi tens molta llibertat perquè tens la clau de baix i la de la teva habitació. Ningú controla horaris ni res. És com si estassis en un pis. La rentadora també és comuna. Funciona amb unes fitxes aposta que has d'anar a comprar. A vegades també rentàvem a mà. Als estudiants de diferents països amb beques "Erasmus" els solen concentrar a la mateixa residència, però com que ja estava plena nosaltres anàrem a una altra que no hi havia ningú d'"Erasmus". Allà els estudiants de Magisteri no van a la Universitat, com aquí. Allà hi ha una escola aposta que es diu la "Pädack" (Pädagogische Akademie des Bundes in Wien) i és als afores de Viena, al districte 11. Com que estava un poc enfora havíem de fer dos transbordaments en metro. Encara que la residència era un poc vella, estava ben al centre, just darrere l'ajuntament. I ho teníem tot a prop: El Teatre de l'Òpera, "Musikverein", el "Konzerthaus", tot el centre cultural devora. Era super guapo allà on estàvem. Era un barri ric, amb unes casotes i uns cotxes que es veia que hi havia classe per allà on estàvem.

*Quin temps estares a Viena i quin clima t'hi trobares?

- Això era pel segon trimestre i vàrem partir dia 27 de febrer i tornàrem dia 16 de juny. Són quatre mesos no ben sencers. Quant al clima, quan arribàrem hi feia un freter. El canvi va ser molt gros. Aquí per febrer quasi feia calor i allà quan sortíem pel carrer anàvem amb abric, amb una bufanda fins a dalt, només guaitàvem pel tros dels ulls. Però tot allà estava preparat pel fred perquè per fora en feia molt però per dins les cases pots anar amb màniga curta. I així com va anar passant els temps fins al juny, la cosa canvià fins a fer molt de sol i molta calor. Allà hi ha molts parcs. Anava a llegir o a escriure per allà i no feia molta calor, però sí molt de sol. I vaig acabar amb una torrada! Em va quedar tota la marca de la camiseta. Allà viuen molt el canvi de les estacions. Arriba la primavera, idò per tot sembren flors. Per Pasqua hi havia tulipes per tot i ara, geranis.

*Bé, allà ho deuen fer perquè tenen una climatologia molt favorable

- Sí, allà hi ha moltíssima d'aigua i a més és gratuïta. L'aigua de aixeta és boníssima. No necessites demanar aigua mineral, és del Danubi.

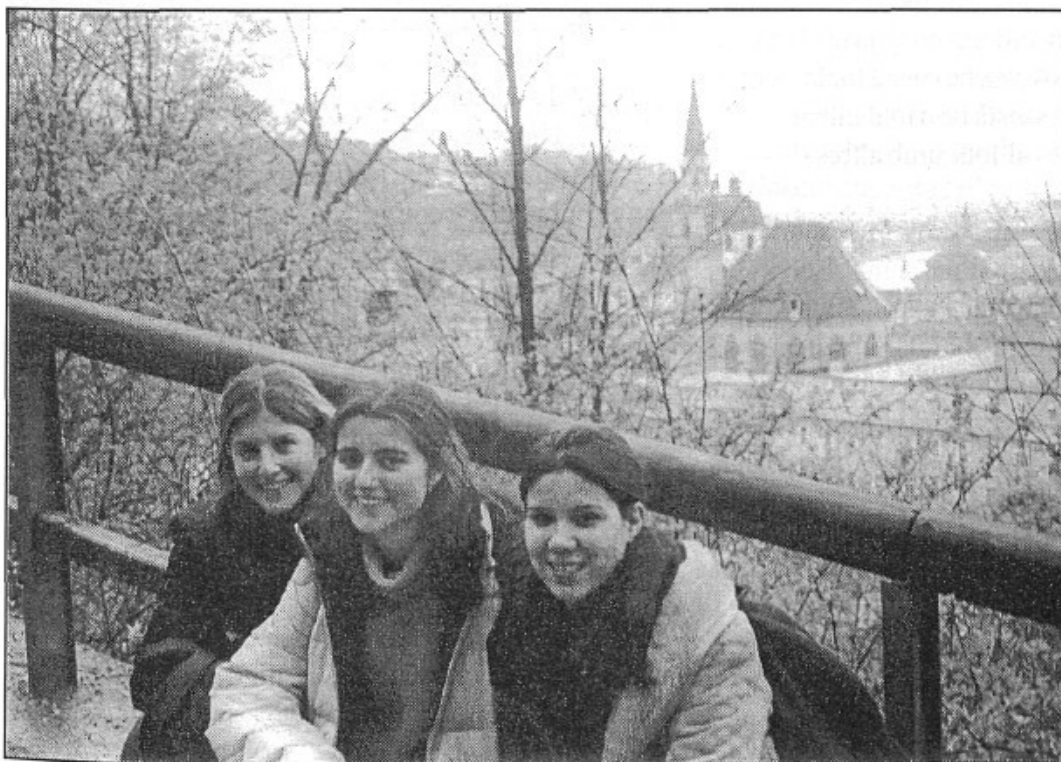
*I del transport per dins la ciutat, què ens contes?

- El transport està beníssim. Pels carrers no veus cotxes, no hi ha embussos, perquè pots anar amb el metro perfectament per tot. En aquest aspecte ens van molt avançats. Amb un sol tiquet pots anar amb el metro, amb l'autobús, amb el tramvia que va per

damunt... I et pots comprar un bono diari o mensual o semestral.

*Amb quins al·lots feies les pràctiques?

- La idea era anar a fer pràctiques de Primària. Allà a l'edifici on estudien els mestres hi ha dues parts: la dels estudiants de mestres i una ala del edifici que és una escola de Primària. El que vàrem fer allà va ser matricular-nos a classes dels que estudien Magisteri Musical: de Didàctica, de Piano i de Cant. Allà tots tenen classe de Piano i Cant individual i aquí, a Mallorca, som quaranta fent classe de piano i quaranta fent classe de Cant. A Primària els alumnes no tenen mestres especialistes. La Música la dóna el mateix mestre que dóna totes les altres assignatures. Nosaltres anàrem amb una mestra que nom Therese Lein. I els seus nins tenien vuit anys, el segon curs de Primària. Allà hi ha quatre cursos de Primària i després passen a Secundària. El mateix mestre té els mateixos nins els quatre anys. La nostra mestra era especialista en Educació Artística. Encara que feia totes les assignatures les que més li agradaven i més feia eren Manualitats i Música. Pel seu compte agafà una mestra de Música i durant la classe d'aquesta assignatura eren dues mestres. Nosaltres hi anàvem a les classes de Música i a les altres, però no a totes. La filosofia educativa d'aquesta dona m'agradà moltíssim perquè tantes ganes hi posa i li agrada tant, que veus que val la pena ser mestra. És constructivista totalment, no té cap llibre ni un, però fan moltíssima feina els nins. N'hi ha

Rosa Canyelles,
Antònia Maria Sureda
i Marga Cloquell, a
Salzburg

Zentralfriedgh, cementiri central, durant una excursió

que creuen que el constructivisme és un passa tu, segons que se fa, segons que no, això ho hem d'estudiar molt però això altre ho deixam de banda, ... Idò no. Aquests nins són superintel·ligents i superactius, molt autònoms, que tenen unes ganes increïbles d'aprendre coses i coses i coses, que res els atura. Hi ha un Museu d'Història Natural i un pic cada mes fan les classes de Coneixement del Medi dins el Museu. El coneixen de dalt a baix, saben de meteorits, de fòssils, d'insectes. Un dia anàrem amb ells al museu i ens varen fer de guia. Una nineta ens va donar una explicació sobre els meteorits que vàrem quedar al·lucinades. La mestra els ensenya molt a xerrar i a donar l'opinió de tot. Són uns nins molt inquiets i molt oberts. Diu que la creativitat és molt important, que els ajuda a ser més lliures. Quan fan un dibuix o manualitat mai els diu: "Ara ja està acabat". Simplement els dona les pautes per a què el nin decideixi quan ja té el treball acabat. Tampoc els diu això està bé o està malament, els nins mateixos ho veuen si està bé o malament.

* Estàreu amb altres al·lots, amb altres classes?

- Sí, estàrem també amb al·lots de Secundària, a un institut que ells anomenen "Gimnasium". Els dimecres anàvem amb en Johannes i en Clemens, dos companys d'estudis, de manera voluntària, a veure les seves pràctiques. I no és igual. Nosaltres tinguérem molta sort de fer feina amb aquesta mestra, amb na Therese. Ella és mestra sempre. Si un dissabte vol anar d'excursió amb els alumnes hi va i sempre està pensant amb què pot ser útil per als seus alumnes. Totes les fotos que fèiem les havíem de mostrar als nins.

* Tingueres contactes amb altres mestres o professors?

- Bé, ella no era la meva tutora. Ella era la mestra de la classe on fèiem les pràctiques. A part

teníem un enllaç, encarregada de relacions internacionals, n'Ilse. Aquesta no ens va fer classe. Estava en contacte amb el professor tutor d'aquí i a la vegada estava en contacte amb tots els professors de les assignatures a les quals ens apuntàrem allà. A ella li donaven els informes i els passava al tutor de pràctiques de Mallorca. Era superhospitalària. Anàvem a ca seva, sempre ens convidava a cafè, ens va venir a cercar a l'aeroport. La professora de Cant i Didàctica, na Herta Reich, ens convidava a concerts, ens pagava el tiquet, el programa i després ens convidava a gelat. I na Therese sempre ens regalava menjar, ous, entrades de concerts. Ens tractaven superbé. Tal vegada aquí ve un estudiant d'Erasmus i ni saben que és dins la classe. En canvi allà es portaren beníssim. Si no et trobaves bé, mai et senties tota sola. Sempre podies recórrer a qualcú.

Moment de la parlada a Ses Tarragones

* I del menjar, què ens contes?

- Una vegada férem pa amb oli als nins.

S'estranyaren molt que agafàssim oli i el posàssim damunt el pa. Ells sempre hi posen "mantequilla". I deien: "Vosaltres sou més intel·ligents que nosaltres perquè tan fàcil que és posar oli per damunt el pa i que bo que és". L'oli allà és molt car, en canvi, mantega n'hi ha molta. Fan moltes salses, salses amb iogurt, ensalades, ...

* Et mogueres molt?

- Ens moguérem per dins Àustria, però no com a turistes, sinó com si fóssim d'allà. Conèixer el país amb gent d'allà és molt diferent. I va estar molt bé.

* Passem a parlar de música.

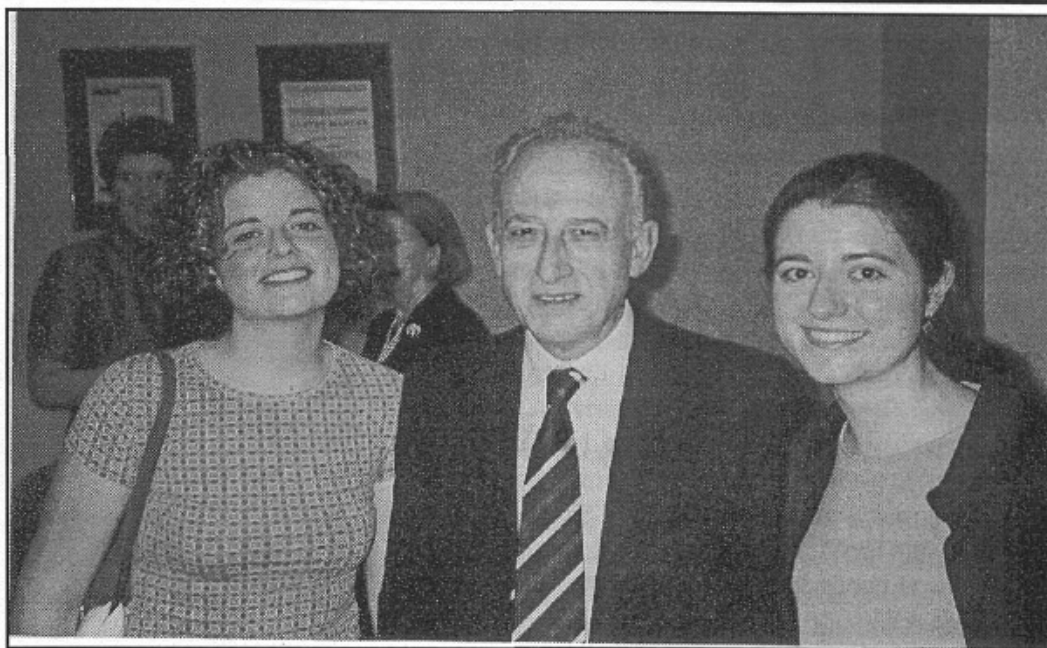
- Sobre la música he de dir que no just en fan durant la classe de música. Aquesta també els serveix

per tranquil·litzar els nins. Quan aquests estaven esvalotats agafaven les flautes o els xilòfons, tocaven i, quan estaven calms, seguien.

* I dels concerts?

- Hi ha una oferta molt ampla. N'hi ha cada dia, en qualsevol hora i en qualsevol lloc. Hi ha dues sales d'òpera, la Falsopera (òpera del poble) i la Stalopera, que fan òperes més serioses. Cada dia en fan una de diferent, repetint-la durant el mes una vegada o dues. Enguany, que era l'any Verdi, hem vist quasi totes les seves òperes, amb intèrprets superbons. L'orquestra és una part de la Filharmònica de Viena i els qui canten allà són els millors. També hi ha dues sales de concerts molt importants: El Musik Verein i el Wienerkonzerthaus. Hi ha tres orquestres simfòniques: la Filharmònica, la Simfònica i la Ràdio Simfonic Orquestra i totes són excel·lents. Llavors també hi van les millors orquestres estrangeres: la de Berlín, la de Salzburg, la danesa. També hi ha molta música de Cambra. Hem vist i escoltat artistes molt bons: directors com Zubi Metha, en Lorin Maazel, en Gardiner, Els Barok Solists, en Rostropovich, en Zimerman, Pollini, el violinista Venguerov. Després, en acabar els concerts, quedàvem a xerrar amb ells, ens fèiem fotos. A qualsevol església hi ha el cor de l'església i una orquestra. I fan misses de Schubert, de Mozart,... Jo anava a missa i no m'assabentava de res, però just d'escoltar el cor quedava embadalida. Valia la pena anar a missa i sentir l'orquestra. Hi havia tanta oferta que no podies donar abast. Segons quins dies coincidien moltes coses i havies de triar. A més a preu d'estudiant, molt barat. També hi ha unes entrades que has d'estar dret tot el temps però pots anar a l'òpera per 300 pessetes. Has de passar tres hores dret però val la pena. Aquí també hi ha concerts bons com els del Claustre de Pollença i els del Castell de Bellver però són molt cars. Allà hi ha molta música i a l'abast de tothom.

* Si hi ha molta música voldrà dir que hi haurà

moltes escoles de música i conservatoris?

- Sí, però la gent d'allà pareix que no ho aprecia. Hi ha el Conservatori i l'Escola Superior de Música. Allà el nivell és molt alt. Fan audicions d'alumnes sempre, alumnes amb un nivell increïble. Les classes estan molt ben equipades. Els austríacs es queixen que no poden entrar a aquestes escoles perquè els japonesos i altres estrangers copen les places.

* Vols afegir alguna cosa més?

- Viena és un museu a l'aire lliure. Vas pels carrers i qualsevol edifici té frontons, columnes, escultures, d'estil neoclàssic. Hi ha un MacDonalds en un edifici increïblement guapo. I tranquil. Quan vaig tornar a Palma, just sentia renou i cotxes.

Encara estam una estona més mirant i comentant les fotos que ha duit d'allà i per constatar la fascinació que sobre n'Antònia Maria ha exercit Viena i na Therese, la mestra amb la qual realitzà la seves pràctiques.

Magí Ferriol Bauzà

PA amb OL

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 0'600 - Tel.: 971 52 53 16

BULLIT DE NOTÍCIES

L'AIGUA, TEMA ESTRELLA DEL MES

Ja és ben cert que amb el tema de l'aigua no es pot fer broma. Però sí profit polític i que qui té més poder més se n'aprofita. I no hauria de ser així. La primera notícia arribà a començament de mes quan la Consellera Margalida Rosselló vengué a signar l'acord per dur endavant la perforació del nou pou de Montblanc i la canalització fins a Maria, que en teoria ha de resoldre d'una vegada el tema de l'aigua i que deixà caure, però, que la solució podia arribar ben bé d'aquí...dos anys.

Posteriorment arribà la bomba. El pou d'en Joan des Rafal que havia subministrat aigua al poble, des que es anul·lar el contracte amb el pou d'en Jaume Sureda, pel cost excessiu que suposava, es quedà sense aigua. I ja hi tornam a ser. Corregudes amunt i avall per evitar que hi hagués restriccions, ja que el pou de Roqueta a penes dóna aigua una hora al dia, i noves negociacions. Amb l'IBASAN perquè faci un nou pou a prop de l'actual d'en Joan des Rafal, més profund, i alhora nova negociació amb en Jaume Sureda per comprar-li aigua fins que arribi la solució definitiva. I declaracions a la premsa, d'uns i altres. Uns penjant-se medalles i altres parlant de solucions en precari, ja que tots aquests diners s'hauran de retirar de l'aportació per a la solució definitiva.

MULLA'T PER L'ESCLEROSI I TRAMPONADA

El passat diumenge dia 8 de juliol es realitzà a la piscina municipal una nova edició de la campanya Mulla't per l'Esclerosi Múltiple, destinat a recollir fons per als afectats per aquesta malaltia. Tal i com passà l'any passat els mariers i les marieres tornaren donar un exemple de solidaritat i nedaren un bon grapat de quilòmetres, mentre que també compraren un bon estoc dels productes posats a la venda amb els mateixos objectius.

El dia acabà amb una tremponada a la Plaça del Mercat per a tots aquells que s'hi volgueren acostar, que foren molts, i agrair-los el suport a la iniciativa.

CURS DE COMPOSTATGE CASOLÀ

El dia 21 de juliol hi hagué a Ca Ses Monges una sessió pràctica d'elaboració de compost, amb el fems de casa. Primer es féu una exposició teòrica del problema dels fems a Mallorca i com són tractats aquests. Es projectaren imatges de diferents abocadors i de la dificultat de rehabilitar-los, del procés que segueixen els fems fins que arriben a la incineradora i tot això per arribar a veure la necessitat d'una recollida selectiva dels residus i de l'elaboració a casa del compost casolà. Tots els assistents al curs s'emportaren a casa una compostadora aportada pel Consell de Mallorca.

BALL D E BOT AMB MÚSICA NOSTRA I BALL PER A LA TERCERA EDAT

Les activitats d'Estiu a Maria 2001 començaren dia 1 de juliol amb un vespre de ball de bot a la plaça amb Música Nostra. Varen ser moltes les persones que arribaren a la plaça a passar la vetllada i que arribaren a omplir la zona de ball. Quan la festa acabà, començà el torn del ball per a la Tercera Edat que substituï la Llar de la 3a Edat per la plaça per al seu "ballet" dels diumenges.

BULLIT DE NOTÍCIES

CONCERT DEL QUINTET ALFÀBIA

El passat diumenge dia 22 de juliol, tingué lloc a l'església del nostre poble un excel·lent concert a càrrec del quintet Alfàbia, format per una veu cantant, n'Arantxa Riera, de procedència mariera, i un quartet de cordes (violins, viola i violoncel). El repertori es

basà en aranjaments de cançons populars de les Illes que moltes vegades sorprengueren al públic, ja que eren cançons que coneixen. El concert fou patrocinat per la Caixa.

CURS DE TASTAVINS

El passat dia 25 de juliol començà a Ca Ses Monges el curs sobre el coneixement del món del vi. El mestre és l'enòleg Arnau Galmés que treballa a les bodegues Macià Batle de Santa Maria i també a les bodegues de la seva família Galmés i Ferrer. Els participants, uns setze, a la primera jornada, sense tastar gens de vi, ja s'ho passaren molt bé intentant diferenciar els gustos dolç, salat, amarg i àcid, de les solucions que havia preparat el mestre. No sabem que pot passar quan arribi el vi...

CANVI DE METGE

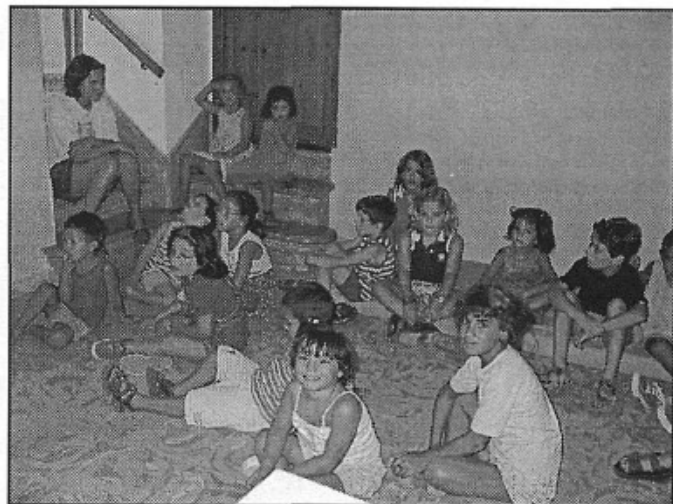
Durant el passat mes de juliol s'ha procedit al canvi de metge a la Unitat Sanitària del nostre poble. El metge titular, Bartomeu Sunyer ha passat a treballar a la Unitat Sanitària de Santa Maria. L'ha substituït de manera provisional, no sap quin temps hi estarà, Lluís López Montañés, natural de Villapalacios (Albacete), però la seva família vingué a Mallorca quan just tenia 4 mesos. Ha treballat durant 8 anys a la Unitat Sanitària de l'Alqueria Blanca i Calonge. Durant dotze anys ha exercit la medicina privada a Porto Colom i encara ara treballa al PAC mòbil a Felanitx. A

ambdós els desitjam sort als seus respectius destins.

CANVI DE RECTOR

Es coneix que aquest mes de juliol és temps de canvis i a més del metge també hem canviat de rector. El que teníem fins ara, compartit amb Santa Margalida, Felip Díez, ha estat destinat a la parròquia Crist Rei d'Inca i la de Mancor i el substituirà Melcior Fullana Riera, que ja exercia de rector a la parròquia d'Ariany, i s'en cuidarà dels dos pobles. Amablement ens ha fet arribar un escrit de presentació i altres informacions sobre la parròquia, així com un article sobre el genocidi de 1994 a Rwanda, fets ocorreguts quan ell hi estava de Missioner. Aquest article, per la seva extensió l'anirem publicant durant els propers mesos.

ESCOLETA D'ESTIU

Durant els mesos de juliol i agost té lloc a Ca Ses Monges l'Escoleta d'Estiu. Hi participen 18 al·lots de les nou a la una del migdia. Els que hi queden a dinar hi estan fins a les quatre de l'horabaixa. Les monitores que s'en cuiden són na Catalina Fiol i na Margalida Mas, ajudades per na Joana Maria Capó quan van a la piscina.

REUNIÓ DE LES ASSOCIACIONS PER PREPARAR LES FESTES DE LA MARE DE DÉU

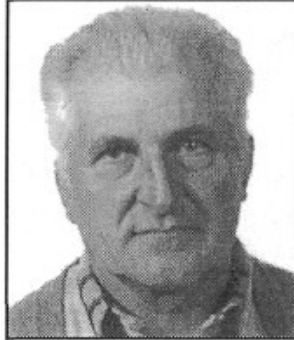
Dissabte dia 21 de juliol a la Casa de la Vila, es va celebrar una reunió amb totes les associacions i entitats del poble per preparar el programa de les festes de la Mare de Déu.

A hores d'ara la programació està bastant perfilada i els actes sembla que començaran el cap de setmana anterior a la Mare de Déu, que enguany caurà en dissabte. Tenim notícies que hi haurà, de nou, després d'uns quants anys, carreres de bicicletes. El mes que ve procurarem treure el programa i el pregó de l'any passat de n'Alexandre Ballester.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Bernat Bunyola Mas morí el passat dia 8 de juliol a l'edat de 75 anys. Vivia al carrer Ponent, número 8.

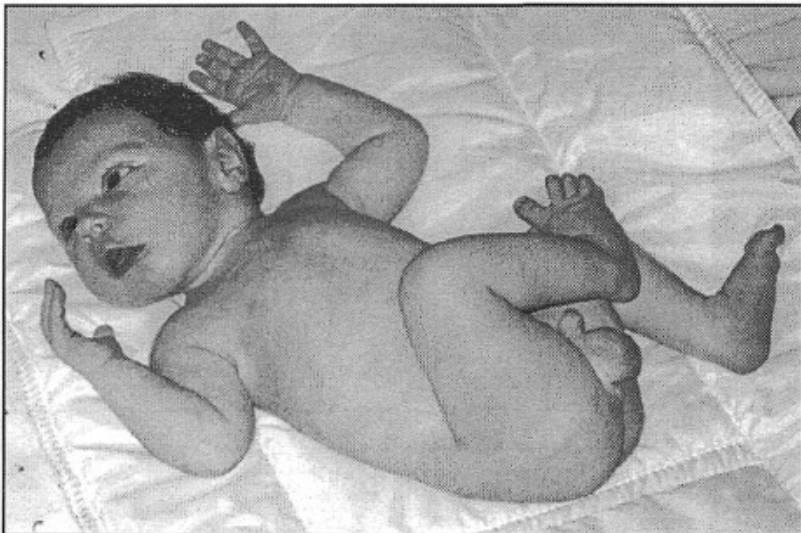

Que descansi en pau.

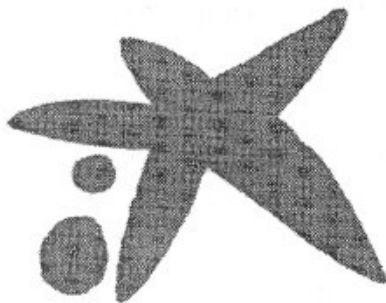
BENVINGUTS:

Pedro Bergas Cladera va néixer el passat dia 3 de juliol. Els seus pares són Pedro Bergas Darder i Maria Rosa Cladera Llabrés.

Antoni Font Crespí va néixer dia 6 de juliol. És fill d'Antoni Font Munar i Aina Maria Crespí Femenia.

Enhorabona als seus pares i demés família.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTAL'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matf: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sf)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

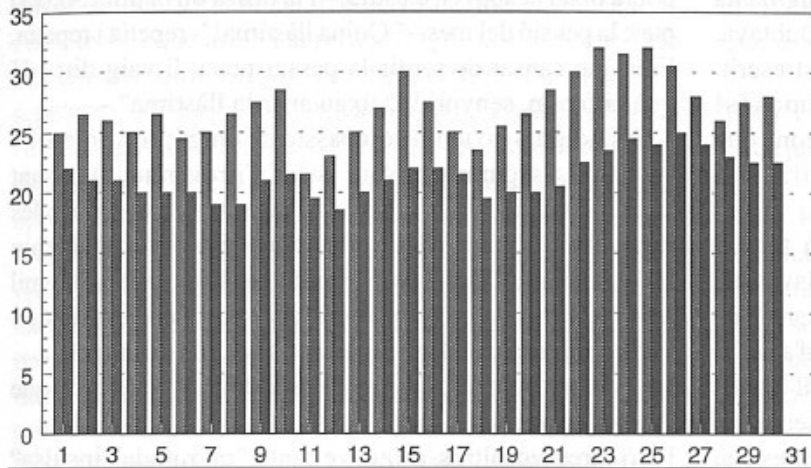
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al **855043**
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**
- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al **236624**

El temps

MES DE JUNY

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

No ha plogut gens durant aquest mes

TOTAL: 0 LITRES

Temperatura Màxima

32° C (Dies 23 i 25)

Temperatura Mínima

18,5° C (Dia 12)

Temperatura Mitjana

24,2° C

Mitjana Màximes

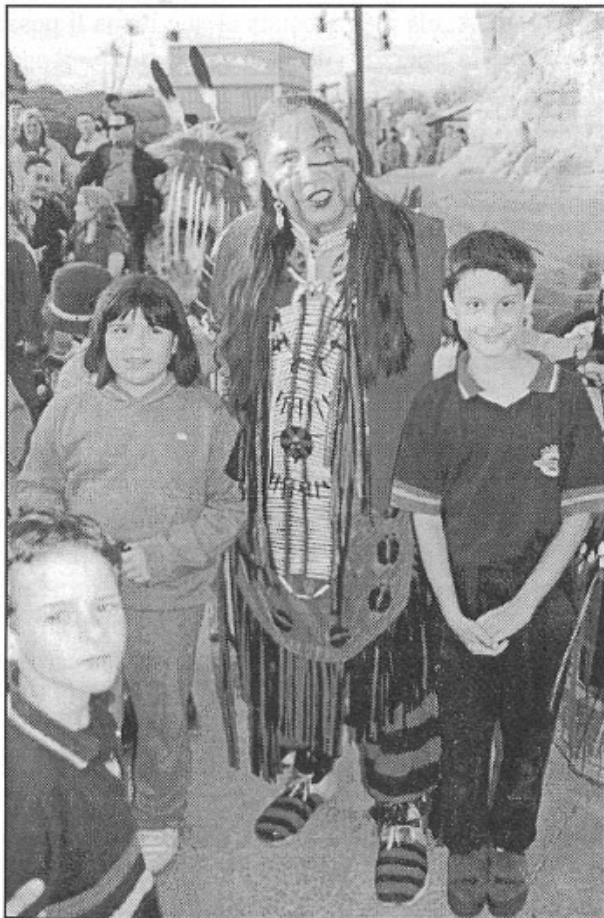
27° C

Mitjana Mínimes

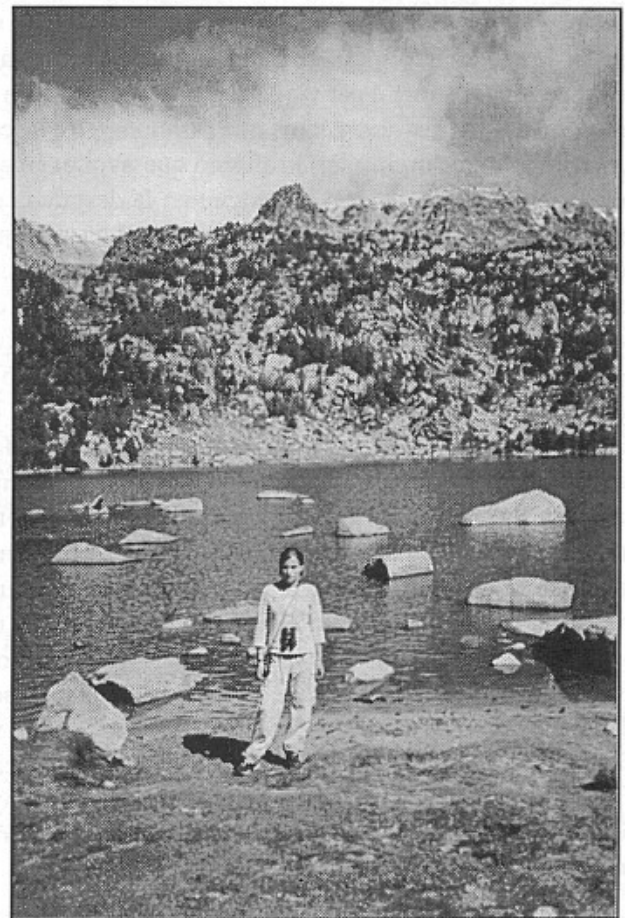
21,3° C

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 2001.

9.- A la fotografia hi podeu veure na Martina Foz i el seu germà Carles entre una tribu d'indis que hi ha a Port Aventura. Era cap el mes de Maig, i es feren molt amics.

10.- Na Maria Galabert es feu aquesta foto als Pirineus, als llacs naturals de Mal Niu (Meranges), el passat mes de maig

UNA ALTRA PRESA DE PÈL

«TELEFÒNICA abarata les cridades internacionals i augmenta les quotes dels abonats». Dubtava. No sabia com titllar aquest escrit. Pensava: lladres! llastimosos! Cacics! perduts!... Però com que aquest no és el meu estil... I a més...

Perquè lladres ho serien també aquells pirates anglesos que en ple Atlàntic abordaven els nostres vaixells procedents de les Amèriques, carregats de riqueses, robades prèviament als indis. I alguns d'aquells pirates resulta que acabaren figurant entre els més il·lustres personatges del Regne Unit. Lladres també ho eren els José Maria "el Tempranillo", Diego Corrientes i altres que regnaren molt de temps per Sierra Morena, robant i assaltant els rics; robatoris que segons conten, repartien entre els pobres. Acabant, "el Tempranillo", enrolat en aquella força que el Duc d'Ahumada creà, que va ser la Guàrdia Civil ("—Aquí tienen señor, un hombre que no conoce el miedo —li digué el Duc al frare que va "convertir" el Tempranillo"). I el tal José Maria acabà ajudant a netejar de bandolers aquelles terres. Lladre també va ser "el Lute", aquell gitanet abandonat al carrer, robant per necessitat, primer, i per vici, més tard, i que acabà a la presó, on assistit per orientadors que l'aficionaren a la lectura acabà fet tot un missèr, professió que avui exerceix defensant aquells que com ell tengueren la desgràcia de fer mal averanys. Lladre també va ser aquell capellà que vérem al "culebrón" "Terra nostra". Pecat que confessà, recordau? en comunicar a aquella família del "Barao do café" la decisió presa de penjar els hàbits; nova que estranyà tant que mogué Doña Maria del Socorro a demanar-li: "I ara, de què viureu fora de l'església?-. El capellà respongué fent aquella confessió: " Recordau aquelles saques de cafè que em regalàveu per construir una església? Idò bé; en aquell temps vaig fer una societat amb el Bon Jesús i part d'aquell cafè el vaig invertir amb l'adquisició d'uns terrenys que avui em donen per viure més a manco bé...". Diríem que aquella societat fou un pecat?... O no era una societat -i grossa- allò que va formar l'Escrivà de Balaguer, que li donà per guanyar una "Beatura", o no sé si més encara?... I fins i tot, no hi va haver un bon lladre? Aquell que abans de morir crucificat, a la dreta (justament a la DRETA) de Crist; tingué la manya de robar el Cel, diuen?... Tot això em diu que de lladres en podríem omplir pàgines i pàgines!!

I també vaig rebutjar LLASTIMOSOS, perquè això de llàstima sempre m'ha causat repugnància (si els teus mals tenen remei de què te queixes; de què te queixes?. I si no en tenen, per què te queixes?). Record una senyora

"grossa", que solia venir a comprar a la meua botiga, allà pel Call de Ciutat; una senyora que de tot sentia llàstima. Un dia va entrar tota compungida, exclamant que a una pobra dona acabaven d'estirar-li la bossa on hi duia 30.000 ptes; la pensió del mes. -" Quina llàstima!"- repetia i repetia. Fins que cansat de sentir-la passar pena, li vaig dir: --"I què hi farem, senyora! Deixau anar la llàstima".- -"Vos, -digué- no teniu compassió de ningú; sou dolent!"- ... I aquí (segurament vaig pecar d'irreverència) posant la mà al calaix, vaig treure mil pessetes i col·locant-les sobre el mostrador, la vaig convidar: -"Senyora, aquí teniu mil pessetes, cuidau-vos de reunir-ne altres vint-i-nou mil més i ja tenim el problema resolt! No record que em digué:- ...dimoni, anarquista, o alguna cosa per l'estil, supòs... I a la fi em vaig decidir per "Presa de Pèl", que crec que cau més o manco bé...

Però direu vosaltres, a què ve tanta "parrafada" insulsa? Senzillament, que és preparació per entrar a l'assumpte que volia tocar avui i que és: - LA DARRERA PUTADA DELS GROSSOS! dels qui fan i desfan a l'ombra i a gust d'aquell que proclama que "ESPAÑA VA BIEN!". I em referesc a T E L E F Ò N I C A.

LA DRETA, que avui comanda, diu que l'Estat és un mal patró i per tant, tot s'ha de privatitzar. I per desfer-se'n de TELEFÒNICA, els més acostats al que mana li posaren per fer aquella operació de tant valor, una persona de confiança; tant és així que anaren a cercar un company d'escola; un "compañero de pupitre". I la cosa no pogué anar millor!. En poc temps no es parlà més que de TELEFÒNICA i d'un tal Villalonga. i tot eren MILERS i MILERS de MILIONS (no recordau aquell conte de l'ase que cagava pessetes?). I també és cert que el diaris contaren que al poc temps uns quants col·laboradors del cap de TELEFÒNICA s'embutxacaren legalment, això sí, uns quants de milers de milions de pessetes (stock-opcions, crec que es deien). I quan ho deixà, que no esperà molt, el Cap de tots, s'endugué, si mal no record, i legalment també, quatre mil cinc-cents milions, que li tocaven, digueren. IDÒ bé, d'aquesta companyia que aquest senyor va despatxar, volia parlar. Però abans, deixau que comentí una cosa que em contaren sobre un fet curiós que passà fa molts d'anys. Es tracta d'un fet succeït pels anys 20, quan era novetat, veure córrer un cotxe per les carreteres d'Espanya. El fet fou insòlit: EL GOVERN SUBVENCIONÀ LA BENZINA! Sí, ho heu llegit bé! El Govern ajudà els qui gastaven en benzina. I l'explicació, era ben senzilla: passà que no sé si seria en Maura, en Cambó, o en Verga, que en saber que hi havia un pobre home que, no sabien com, havia comprat un cotxe, tengueren compassió d'ell. —Com ha de pagar la benzina? es deien-. I no sé quin d'ells, supòs que seria don Joan que era el més amic dels pobres, que va dir:—Hem de fer alguna cosa per ajudar aquest pobre home!-. I com que

tots tenien bo, punyiren on tocava i al cap de poc ho aconseguiren. El Govern venia a bé subvencionar la benzina. Total: el pobre home hi sortia guanyant, però els qui hi acabaren guanyant, i molt, foren don Toni, el català i el vilero! I què no és guapo això? Què no és creïble? Idò seguiu-me que vaig a TELEFÒNICA, on el cas es repeteix... TELEFÒNICA, va una seda! Es duen telèfons fins i tot per anar a... Però hi ha unes petiteses que molta de gent no observa i aquests assenyats superhomes aprofiten, a les quals voldria referir-me, demanant atenció. I que és: TELEFÒNICA, com passà amb aquells GROSSOS citat, voldria beneficiar algun pobre -que n'hi ha-, individus que alguna vegada voldrien comunicar-se per telèfon amb algun familiar que viu a l'altra part del món. I què fa TELEFÒNICA? Decideix el més natural, que és: abaratir-li, al pobre, la cridada INTERNACIONAL! I què no és guapo, això? Però esperau un poc. Avui qui més qui manco sap alguna cosa de comptes, d'economia, i una màxima d'aquesta matèria és que a un càrrec li correspon un abonament. Que el que es perd per una banda s'ha de recuperar per una altra. O sia que el que es perd per la rebaixa de l'Internacional ho han de recuperar! I com pensau que aquests sabuts dirigents ho pensen recuperar? Senzillament: augmentant les quotes dels abonats! quantitats que pagam tots cada mes (Viva la madre que los parió, diria, si tengués la gràcia dels "primos" del Sud). Resultat: el pobre que no l'usa (un pic a l'any, potser), es farà càrrec dels perjudicis que ocasionaran les rebaixes Internacionals (Càrrec-Abonament), que aquestes, sí, usen els "Grossos". Més clar: és cert o no

que aquests deixen enrere els Maura, Cambó i March? I pensar que encara n'hi ha com aquells que el poeta citava: "Sé como el sándalo, que perfuma el corte del hacha que le está degollando". Així és desgraciadament! Res més. Que estiguen bons. Vos saluda.

Miquel Oliver i Roig
18 de juliol de 2001

PD. 1. RECTIFIC. Estava mal informat i em disculp. Em complau assegurar que les Ambulàncies de Manacor duen aire condicionat. Aprofiten per felicitar els conductors, tots, per la seva gentilesa i professionalitat.

2. I què són 100 pessetes?, em replicà una senyora de la Tercera Edat, al moment que jo proclamava estar disconforme amb la decisió presa pels dirigents de llavors, d'enviar 100 pessetes cada soci per al gaudi dels "Grossos" de Ciutat. Sí, 100 pessetes no són res (0.60 euros). Ho dic per si algú també troba que l'augment dels Abonaments de TELEFÒNICA no són res! Ho haurem de recordar, allò del sàndal, que perfuma el tall...

3. Si hem acabat per Sant Pere l'escarada del segar... diu la cançó. —Què és que enguany anam amb retard?- li vaig dir a un més vell que jo... —Perquè ho dius?-, em respongué, al temps que jo li indicava un sembrat a les voreres d'uns carrers, allà per la Plaça de les Dones. — Això no és sembrat, pardal- em replicà l'amic-, això és fruit de la terra. —I no el seguen?, vaig continuar preguntant... (no el vaig sentir bé, però vaig entendre alguna cosa com... "de fer es pardal no fan pagar res!")

ADÉU A DON BARTOMEU QUE FOU METGE DE MARIA

Amb un cert disgust de tot el poble ens ha deixat la fugida dels nostre metge per anar a complir les seves obligacions a un altre poble. En totes les professions, per bé que un faci les coses, sempre hi ha algú que no ho troba així, però en el cas d'aquest bon home tothom se n'omplia la boca, com deim en bon mallorquí. Tots n'estam ben agraïts i contents de la seva admirable manera de tractar els pacients. Fins i tot després d'acabar la consulta si se trobava amb casos que ho requerien rebia la gent amb la mateix amabilitat de sempre i amb la mateixa fórmula: —Hola l'amo en... —Hola madò..., sense demostrar mai cansament o mal humor per l'hora intempestiva. Tanta atenció posava als joves com als majors. Jo trobava que després de la seva atenció i les amables i carinyoses paraules envers els pacients, aquests ja sortien deixant la maeitat de la dolència amb què havien entrat i les seves

paraules eren un gran analgèsic per a tothom. Tots el recordarem sempre com un gran metge i una gran persona i li desitjam que en el poble on vagi a parar prest se guanyi les simpaties de la gent com ha passat amb el poble de Maria, alhora que desitjam que el nou metge que ha començat tengui la mateixa acceptació que ha tengut don Bartomeu.

A reveure don Bartomeu!

UNA PETICIÓ PER POSAR UNA MARQUESINA PROTECTORA

Som molts els usuaris de l'autobús de línia que pensam que a més del banc que es va posar per fer més còmoda l'espera, seria bo i oportú que s'hi posàs algun cobriment, sigui del material que sigui, que protegís la gent que espera l'autocar. Sense anar més lluny, el que hi ha a la parada de Sineu, no impedeix gens la circulació per la voravia i amb un voladís ja protegiria prou per evitar que el banc es banyàs a l'hivern o que hi tocàs massa el sol a l'estiu.

Segur que molts ho agrairíem.
Francisca Mas

Salutació

Les meves primeres paraules, que siguin d'enhonorabona per als infants que avui heu fet la Primera Comunió. Enhonorabona també als pares, padrins, la família tota i amistats.

Vull reconèixer i agrair la confiança que el Sr. Bisbe ha dipositat en mi en confiar-me la parròquia de Maria de la Salut.

El Vicari Episcopal, D. Jaume Alemany, està en contacte directe amb nosaltres, ens coneix, i pot informar adequadament el Bisbe quan es necessita una persona per a un determinat servei.

He de donar les gràcies a D. Jaume per haver fet saber al Bisbe que pot confiar-me la parròquia de Maria de la Salut.

De la meua part, puc dir que he confiat en el poble de Maria i, sense dubtar un moment, vaig dir a D. Jaume que acceptava el càrrec, de seguida que ell me'n va parlar. Amb cara de satisfacció me digué: Si totes les respostes fossin tan ràpides i decidides, els nomenaments serien molt bons de fer.

Quan algú torna a casa després d'un viatge, celebra la trobada amb els seus i saluda amb satisfacció. Ho dic perquè, entrant a ca vostra, tinc la impressió d'entrar a ca meua. I estic cert que és així.

Vull saludar, en primer lloc, les persones majors i les que no tenen la salut completa. Aquells que no estan aquí ni poden venir. Pens amb ells d'una manera especial.

Salut les persones en edat de jubilació. Veig com cada una d'elles ha anat donant la seva vida un poc cada dia. Han estimat molt i han ensenyat a estimar.

Pens amb les mares i els pares. Cap a ells miren els seus fills, i ho esperen tot d'ells. Vos desig encert, il·lusió, coratge. Que de la vostra responsabilitat brolli la felicitat que bé us mereixeu.

Salut de tot cor els joves. Sou els artífexs d'un món nou, el que ve, el que m'ha d'acollir en la meua ancianitat. Si Déu me dona vida, abocaré en les vostres mans. Confii en vosaltres.

Els infants, potser no entendreu massa a què ve això de tant saludar. Més que dir paraules, el que importa, és que jo me trobi bé amb vosaltres, que vos enyori quan no hi sou, que sigui agraït amb els vostres pares per l'alegria que han posat en el món.

Vull saludar les persones que fan la neteja de l'església, l'adornen, la cuiden, l'obrin i tanquen; les persones que canten, les que llegeixen.

Salut el Consell Parroquial, els agents de pastoral, els distints grups i moviments, tots els implicats en el bon funcionament de la comunitat parroquial.

Salut els catequistes i també els ensenyants.

Finalment vull saludar les Magnífiques Autoritats, els qui tenen càrrecs públics, els qui treballen en l'assistència als malalts i ancians.

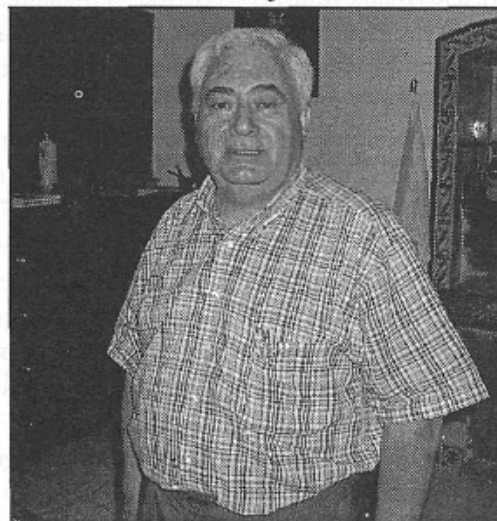
Pens també amb els qui, pel motiu que sigui, han perdut el costum d'anar a l'església. Els vull saludar com amics, que no deixaran mai de ser-ho.

Gràcies, perquè m'heu acollit a ca vostra.

Sr. Vicari Episcopal: Vos prec de manifestar al Sr. Bisbe la meua gratitud per haver-me donat l'ocasió de ser un més del poble de Maria per caminar plegats.

He rebut l'agradable sorpresa de l'assistència a aquest acte del P. Llorenç Caldentey, superior de la meua comunitat, i del P. Joan Melià, en representació de la comunitat. M'he sentit estimat per la meua família. Jo també l'estimo, i la vos oferesc com a vostra. El servei que jo us pugui fer, és la comunitat sencera que us el fa.

Maria de la Salut, 15 de juliol de 2001

Melcior Fullana Riera.

Nascut a Manacor el 27 de juny de 1937. Missioner dels Sagrats Cors de Jesús i de Maria (freres de Lluc). Ordenat prevere el 30 de març de 1963. Estudis al seminari de Lluc, a l'Institut de Teologia Pastoral de Madrid, a la Universitat de Fribourg, Suïssa, a la Universitat de Sant Pacià a Barcelona, a l'Institut Bíblic, Universitat Gregoriana de Roma.

Missioner a Rwanda, testimoni presencial del genocidi de 1994. Director del col·legi "Mare de Déu del Coll" a Barcelona, rector de la parròquia "Mare de Déu de Fàtima" a Roma, substituït del rector de la parròquia "Aux Riches Claires" a Brussel·les, vicari de la parròquia de La Real, rector de la parròquia d'Ariany.

Horari de misses i despatx parroquial

Tots els dies, exceptuats els dijous, hi haurà missa a les vuit de l'horabaixa en horari oficial d'estiu. En horari d'hivern la missa serà a les set de l'horabaixa.

Si un dijous és festiu també hi haurà missa.

Els funerals seran a les vuit en horari d'estiu o a les set en horari d'hivern.

Tots els dimarts, dimecres, divendres i dissabtes, a partir de les set de l'horabaixa en horari d'estiu, i a les sis en horari d'hivern, el rector atindrà les consultes, o a la rectoria o a l'església.

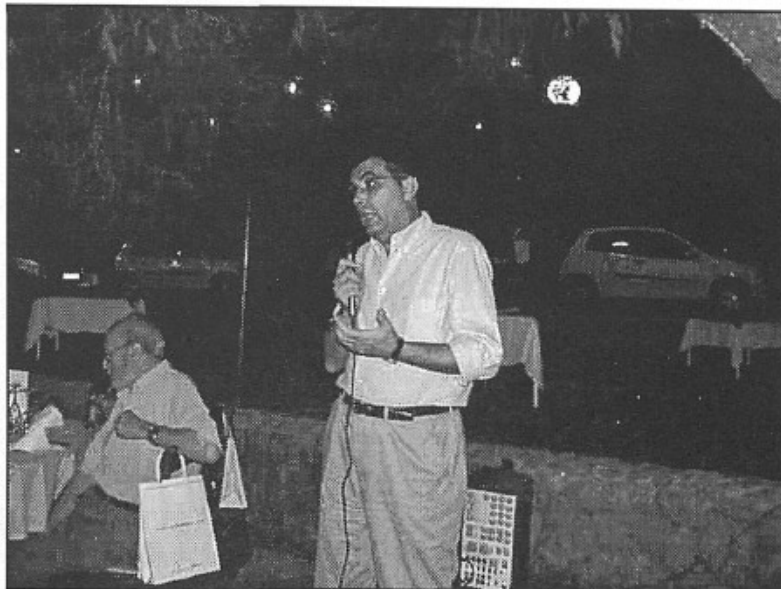
Telefònicament es podrà parlar amb el rector durant el dia fent el número de la parròquia de Maria: 971 52 50 33, que estarà desviat al mòbil; a la nit s'ha de marcar el de la parròquia d'Ariany: 971 56 12 02.

SOPAR DEL CONSELLER DE TURISME, CELESTÍ ALOMAR, AMB LA PREMSA FORANA

El passat dimarts dia 10 de juliol la Conselleria de Turisme oferí un sopar als representants de la Premsa Forana de Mallorca i a les ràdios i televisions locals, que tingué al restaurant de Can Arabí de Binissalem, en el transcurs del qual Alomar donà compte de les realitzacions de la Conselleria i dels projectes per a l'any que ve.

“La Conselleria de Turisme ja no és una institució que defensi un sector empresarial sinó que, com la resta de Conselleries, cerca mitjançant el debat social solucions globals que afectin a la majoria de la població. Més que destacar punts concrets que s'hagin duit endavant, que se n'han duit molts, jo em trobo satisfet d'aquesta línia general que s'ha executat per definir el model turístic que volem per aquest país.”, digué el conseller, entre altres coses.

Quant a la polèmica sobre l'Ecotaxa afirmà que “permetrà fer front a problemes importantíssims del sector i que es podrà aplicar a partir del primer de novembre d'enguany”.

PRESENTACIÓ DEL COL·LECCIONABLE “APLEC D'USOS I COSTUMS PAGESOS”

Dissabte dia 21 de juliol tingué lloc a Sant Joan l'acte de presentació del col·leccionable “Aplec d'usos i costums pagesos”, a càrrec dels seus autors Biel Frontera i Climent Picornell (fotògraf), amb la presència del president del Govern Balear, Francesc Antich, i el president de l'associació de Premsa Forana, Miquel Company.

El col·leccionable, que serà regalat en fascicles als lectors de Fent Carrerany, consta de 80 pàgines distribuïdes en cinc lliuraments de 16 pàgines. El primer lliurament, que es fa amb aquest número d'agost, inclou també les cobertes. Els altres quatre fascicles es lliuraran un cada mes, fins a final d'any.

Aquest llibret recull, a través del text i les nombroses fotografies en color, els aspectes més remarcables de

la pagesia mallorquina: els oficis, els productes tradicionals del camp mallorquí i la seva elaboració, la gastronomia i la fabricació d'embotits, els usos i costums pagesos i també dedica una atenció especial a les activitats més pròpies de la Serra de Tramuntana, com són les tafones, els forns de calç o les sitges.

El llibret ha estat editat per l'Associació de Premsa Forana amb el patrocini del Govern Balear.

TROBADA AMB LA CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM

El passat divendres dia 27 de juny, Fent Carrerany acudí a una trobada i dinar amb la Consellera de Sanitat i Consum del Govern Balear, Sra. Aina Maria Salom, al restaurant Cas Carboner de Montuiri, amb motiu dels dos anys de la seva arribada al govern.

La Consellera i el seu equip aportaren als assistents documentació sobre les darreres realitzacions de la Conselleria, destacant entre elles les negociacions duites a terme per a obtenir el traspàs de les competències de Sanitat a la nostra Comunitat. Salom manifestà la seva satisfacció pel que s'havia aconseguit.

Quant al que ens afecta de més a prop ens informà que el canvi de metge ha estat per una sol·licitud voluntària de Bartomeu Sunyer, destinat a Santa Maria i que l'actual, Lluís López, hi està de manera provisional essent desitjable que hi estigui el manco temps possible, i que la plaça l'ocupi un titular (pot ser ell mateix).

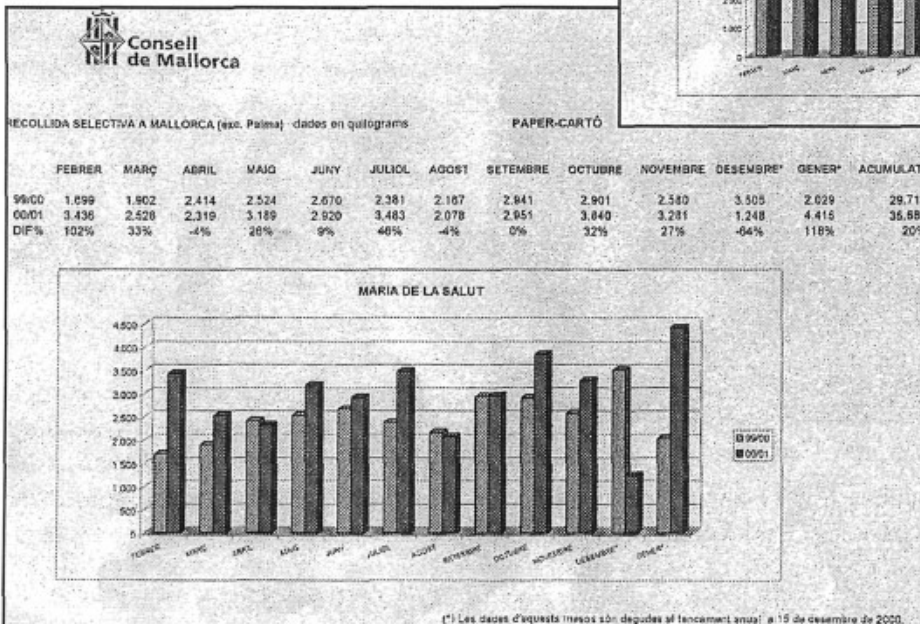
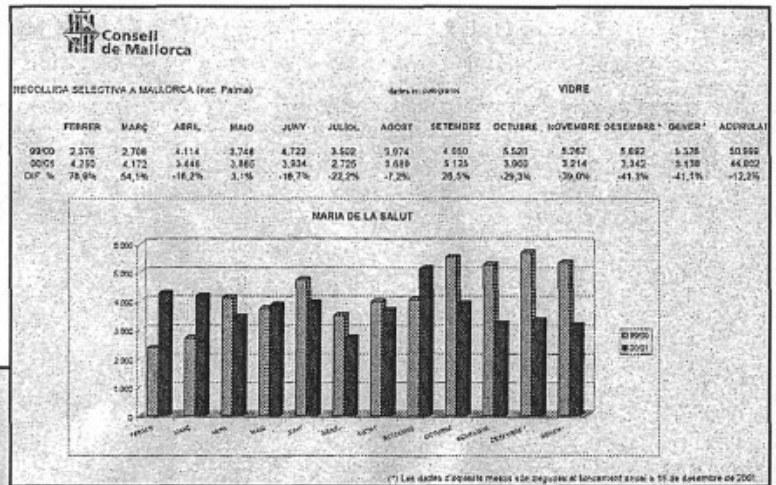
On més s'inverteix és al PAC de Sineu, (atén també Maria, Llubí, Costitx i Lloret) que se'n farà un centre nou amb un pressupost de 176 milions. A hores d'ara es troba en fase de licitació. El passat dia 16 de maig se li lliurà un vehicle que fa les funcions de PAC mòbil.

RECOLLIDA SELECTIVA DE VIDRE PAPER-CARTRÓ A MARIA

Tal com han vingut fet darrerament, els responsables de la recollida selectiva del Consell de Mallorca, ens ha fet arribar les estadístiques de la recollida de vidre i papaer-cartró al nostre poble.

Degut a què per motius burocràtics els recollidors tanquen l'any el dia 15 de desembre, les dades comprenen l'any a partir de febrer per tal de què no es descompensi les dades anuals.

En la recollida de vidre es pot observar una

baixada el 2000 respecte del 1999 al total acumulat que es nota sobre tot als darrera mesos de l'any.

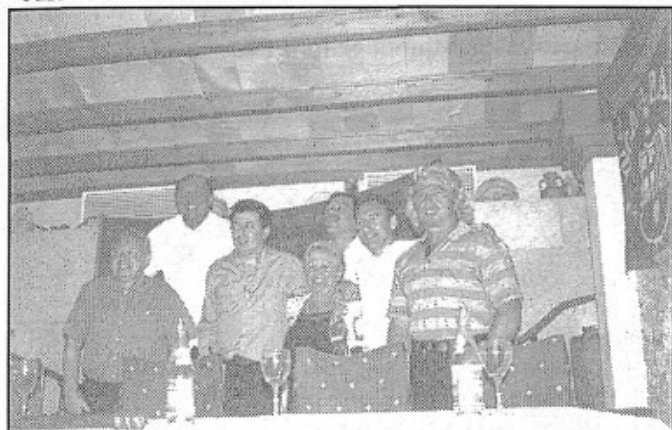
En canvi respecte al paper cartró el global de Mallorca ha augmentat un 20 % el 2000 respecte del 1999 i al nostre poble ha fet el mateix.

És bo saber que se'n fa un seguiment del que seleccionam i això ens ha d'estimular a seguir amb la selecció per a disminuir la incineració i l'acumulació de residus.

(*) Les dades d'aquests mesos són degudes al tancament anual a 15 de desembre de 2000.

Xè aniversari de la Penya Barcelonista

Aquest mes passat, els components de la Penya Barcelonista de Maria demostraren que a pesar de la mediocritat de la temporada futbolística dels club dels seus amors, ells no perden la moral i s'engrescaren de valent en la preparació del Xè aniversari de la fundació de la Penya. Els actes començaren divendres dia 20 amb una taula rodona celebrada a Cas Metge Monjo, amb la presència d'uns quants convidats de luxe: els ex-jugadors de futbol Macizo, Migueli i "Txiqui" Begiristain, l'ex-jugador de bàsquet De la Cruz, la directiva Maria Antònia Milà i fent de conductor de la taula rodona, el periodista i "culé" Planas Sanmartí.

Taula rodona a Cas Metge Monjo

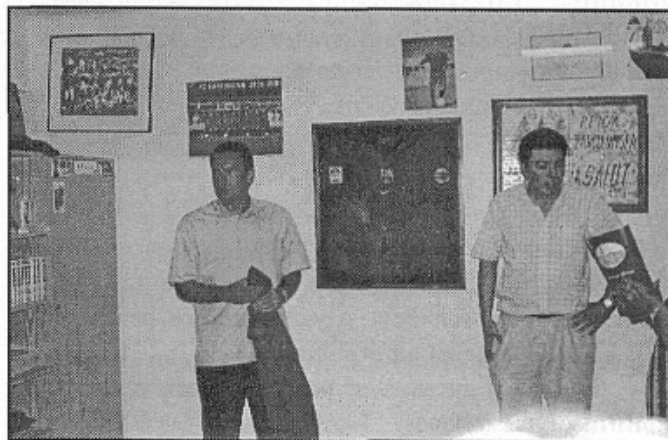
La veritat és que la tertúlia fou d'allò més saborosa. Les intervencions dels convidats i del públic assistent anaren a intentar saber què vol dir ser del Barça avui dia i si els jugadors arriben a sentir més el color del club que defensen o el color dels diners que cobren.

La comitiva, davant l'Ajuntament

L'endemà, dissabte dia 21, arribaren els actes forts. Primer començaren amb una comitiva dels ex-jugadors i de la directiva de la Penya, acompanyats de dos genets a cavall i d'una colla de xeremiers. Arribats a l'Ajuntament on foren rebuts pel batle (per cert, trist destí el de la Penya de Maria, ja que sempre es troba amb batles "merengues") intercanviaren uns obsequis amb l'Ajuntament, signaren al llibre d'honor i foren obsequiats amb un llibre sobre el

nostre poble. Posteriorment anaren a l'església a fer una ofrena a la Mare de Déu i finalment feren cap al local de la Penya on descobriren una placa commemorativa. A la

A la seu de la Penya Barcelonista

nit, al restaurant s'Alqueria de Santa Margalida, es celebrà el sopar del Xè aniversari. Unes 180 persones soparen amb els seus ídols i foren obsequiats amb una gorra commemorativa del Xè aniversari i amb una revista on es fa un resum de les activitats dutes a terme en aquests 10 anys. No cal dir que les fotografies i la signatura de dedicatòries de Migueli i Begiristain fou constant al llarg de tota la vetlada.

Begiristain, amb la seva esposa i el president de la Penya, Pere Jordà, a s'Alqueria

CARRERANY ESPORTIU

Una vegada acabades les carreres del Pla, el club ciclista segueix sortint els diumenges, amb un nombre molt incrementat de participants, ja que normalment som uns 12/14 components. Hi ha hagut algunes altes, com: Guillem Ferriol, Pedro Payeras, Xisco Florit i n'hi ha que es preparen per començar a venir com és en Toni Gelabert.

Durant aquest estiu hem programat algunes sortides especials, els dissabtes, un poquet més llargues que els diumenges i per uns indrets un poc novedosos, per exemple:

Dia 11 d'agost a Formentor

Dia 15 d'agost, una molt especial, pendent de confirmació: Estellencs.

Dia 18 d'agost, llevant mallorquí, 100 Kms.

La cloenda final, com els darrers anys, a Sa Calobra. Quant surti aquesta revista haurem anat a Orient i a Betlem.

CARRERES CICLISTES, FESTES DE LA MARE DE DÉU.

Després d'uns quants d'anys sense carreres per les festes aquest any hem programat per dia 1 de setembre, pel matí, diferents categories, on cal destacar, esperam, la participació d'en Miquel Salom, i alguns corredors locals que participaren en el Pla.

Amb gran alegria veim cada dilluns els reportatges dels diaris, on en els resums de les proves ciclistes hi ha la participació d'en Miquel Salom (Toyota) a les proves disputades. Al velòdrom de Campos, conquerí la primera plaça en la categoria d'aleví.

Pep Ferriol Torelló

XXVI TORNEIG DE FUTBET- MARIA DE LA SALUT 2001

PARTITS JUGATS

Jornada 1

- 2-2 BAR POLIESPORTIU-ESPORT LA VILA VS. QUINTOS'71
- 7-2 CONSTR. RAMON FERRER VS. ES TURÓ-CAS XIGALER
- 1-0 CAFÉ MERCANTIL VS. SATAN-K-GAT
- 4-4 BIJEE VS. ES REBROT
- 4-4 BAR CAN MOLL VS. TOT VIDRE
- 4-3 CIUTADANS VS. CONSTR. JAUME FERRIOL

Jornada 2

- 3-3 ES REBROT VS. BAR CAN MOLL
- 17-4 SATAN-K-GAT VS. BIJEE
- 3-2 CONSTR. JAUME FERRIOL VS. CAFÉ MERCANTIL
- 3-3 QUINTOS'71 VS. CONSTR. RAMON FERRER
- 0-5 MAL VICI VS. BAR POLIESPORTIU-ESPORT LA VILA
- 9-3 ES TURÓ-CAS XIGALER VS. CIUTADANS

Jornada 3

- 5-2 CONSTR. RAMON FERRER VS. MAL VICI
- 0-5 CAFÉ MERCANTIL VS. ES TURÓ-CAS XIGALER
- 1-7 BIJEE VS. CONSTR. JAUME FERRIOL
- 1-9 BAR CAN MOLL VS. SATAN-K-GAT
- 5-3 TOT VIDRE VS. ES REBROT
- 2-3 CIUTADANS VS. QUINTOS'71

Jornada 4

- 5-5 SATAN-K-GAT VS. TOT VIDRE
- 4-1 CONSTR. JAUME FERRIOL VS. BAR CAN MOLL
- 13-2 ES TURÓ-CAS XIGALER VS. BIJEE
- 3-1 QUINTOS'71 VS. CAFÉ MERCANTIL
- 1-0 MAL VICI VS. CIUTADANS
- 0-1 BAR POLIESPORTIU-ESPORT LA VILA VS. CONSTR. RAMON FERRER

Jornada 5

- 0-3 CAFÉ MERCANTIL VS. MAL VICI
- 1-6 BIJEE VS. QUINTOS'71
- 2-7 CIUTADANS VS. BAR POLIESPORTIU-ESPORT LA VILA
- BAR CAN MOLL VS. ES TURÓ-CAS XIGALER
- TOT VIDRE VS. CONSTR. JAUME FERRIOL

ES REBROT VS. SATAN-K-GAT

Jornada 6

- 8-4 CONSTR. JAUME FERRIOL VS. ES REBROT
- 5-1 ES TURÓ-CAS XIGALER VS. TOT VIDRE
- 2-2 QUINTOS'71 VS. BAR CAN MOLL
- 13-3 MAL VICI VS. BIJEE
- 9-5 BAR POLIESPORTIU-ESPORT LA VILA VS. CAFÉ MERCANTIL
- 14-1 CONSTR. RAMON FERRER VS. CIUTADANS

Quintos'71, quarts a un punt del líder

CLASSIFICACIÓ ACTUAL:

CONSTR. RAMON FERRER	13 Punts
ES TURÓ-CAS XIGALER	12
CONSTR. JAUME FERRIOL	12
QUINTOS'71	12
BAR POLIESPORTIU-ESPORT LA VILA	10
SATAN-K-GAT	9
MAL VICI	9
TOT VIDRE	4
CIUTADANS	3
BAR CAN MOLL	3
CAFÉ MERCANTIL	3
BIJEE	1
ES REBROT	1

PROPERSPARTITS

Jornada 8A:

Dimarts 7 d'agost:

20.30 h. ES TURÓ-BAR CAS XIGALER vs SATAN-K-GAT
 21.30 h. QUINTOS'71 vs ES REBROT
 22.30 h. MAL VICI vs TOT VIDRE

Jornada 9:

Dijous 9 d'agost:

21 h. BAR CAN MOLL vs CONSTR. RAMON FERRER
 22 h. TOT VIDRE vs BAR POLISPORTIU-ESPORT LA VILA

Divendres 10 d'agost:

21 h. ES REBROT vs MAL VICI
 22 h. SATAN-K-GAT vs QUINTOS'71

Dissabte 11 d'agost:

20 h. CONSTR. JAUME FERRIOL vs ES TURÓ-BAR CAS XIGALER
 21 h. BIJEE vs CIUTADANS

Descansa: CAFÈ MERCANTIL

Equip del Bijee

Jornada 8B:

Dimarts 14 d'agost:

20.30 h. BAR POLISPORTIU-ESPORT LA VILA vs BAR CAN MOLL
 21.30 h. CONSTR. RAMON FERRER vs BIJEE
 22.30 h. CIUTADANS vs CAFÈ MERCANTIL
 Descansa: CONSTR. JAUME FERRIOL

Jornada 10:

Dijous 16 d'agost:

21 h. QUINTOS'71 vs CONSTR. JAUME FERRIOL
 22 h. MAL VICI vs SATAN-K-GAT

Divendres 17 d'agost:

21 h. BAR POLISPORTIU-ESPORT LA VILA vs ES REBROT
 22 h. CONSTR. RAMON FERRER vs TOT VIDRE

Dissabte 18 d'agost

20 h. CIUTADANS vs BAR CAN MOLL
 21 h. CAFÈ MERCANTIL vs BIJEE
 Descansa: ES TURÓ-BAR CAS XIGALER

Jornada 11A:

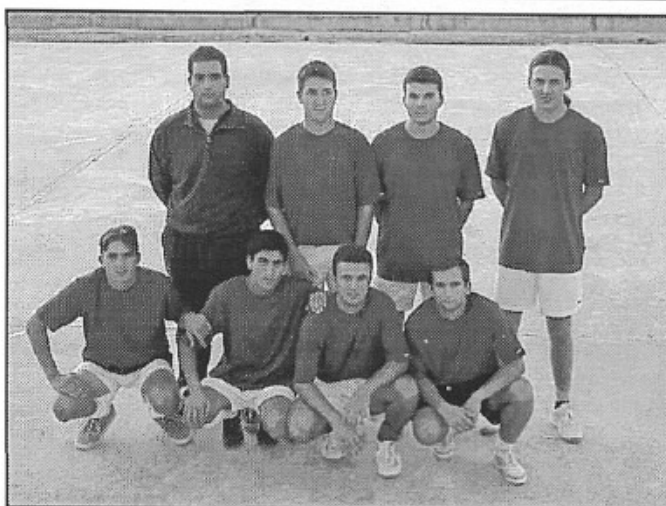
Dimarts 21 d'agost:

20.30 h. BAR CAN MOLL vs CAFÈ MERCANTIL
 21.30 h. ES REBROT vs CONSTR. RAMON FERRER
 22.30 h. TOT VIDRE vs CIUTADANS

Jornada 12:

Dijous 23 d'agost:

21 h. MAL VICI vs ES TURÓ-BAR CAS XIGALER

Formació de Mal Vici

22 h. BAR POLISPORTIU-ESPORT LA VILA vs CONSTR. JAUME FERRIOL

Divendres 24 d'agost:

21 h. CONSTR. RAMON FERRER vs SATAN-K-GAT
 22 h. CAFÈ MERCANTIL vs TOT VIDRE

Dissabte 25 d'agost:

20 h. BIJEE vs BAR CAN MOLL
 21 h. CIUTADANS vs ES REBROT
 Descansa: QUINTOS'71

Jornada 11B:

Dimarts 28 d'agost:

20.30 h. SATAN-K-GAT vs BAR POLISPORTIU-ESPORT LA VILA
 21.30 h. CONSTR. JAUME FERRIOL vs MAL VICI
 22.30 h. ES TURÓ-BAR CAS XIGALER vs QUINTOS'71
 Descansa: BIJEE

Jornada 13:

Dijous 30 d'agost:

21 h. TOT VIDRE vs BIJEE
 22 h. ES REBROT vs CAFÈ MERCANTIL

Divendres 31 d'agost:

21 h. CONSTR. JAUME FERRIOL vs CONSTR. RAMON FERRER
 22 h. ES TURÓ-BAR CAS XIGALER vs BAR POLISPORTIU-ESPORT LA VILA

Dissabte 1 de setembre:

20 h. QUINTOS'71 vs MAL VICI
 21 h. SATAN-K-GAT vs CIUTADANS

Descansa: BAR CAN MOLL

El Cafè Mercantil

NOTA: Es classificaran els quatre primers i es jugaran les finals per les festes de la Mare de Déu.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

MÚSICA DE PEL·LÍCULA, EL DARRER QUE HA ARRIBAT....A LA BIBLIOTECA.

VÍDEOS:

GLADIATOR, el gladiador que desafià un imperi.
Erin Brockovich amb Julia Roberts. Basada en una història real.

LA MILLA VERDE amb Tom Hanks.

El Mar, basada en la novel.la de Blai Bonet.

BUZZ LIGHTYEAR, de Disney.

COMPACT-DISCS:

Jazz do it, Ella Fitzgerald.

This is Jazz, duke ellington.

Blues&Roots, Charles Mingus.

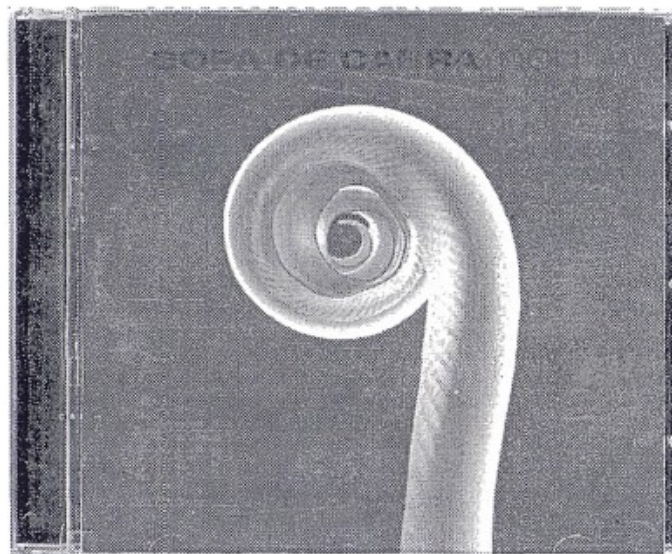
I SI...?, Toni Xuclà.

Una ala sobre el mar, UC.

AJUNTAMENT DE
MARIA DE LA SALUT
XARXA DE BIBLIOTEQUES

Consell Insular de Mallorca

vas al cel cançó popularitzada, El mercat –Bafta Hindi- cançó tradicional d'AràbiaL' hora dels adéus cançó popular escocesa). Col.lecció Xitxerel.la canta amb nosaltres.

Encarregada de la Biblioteca
Francesca Maria Mas

Si tu vas al cel cançó popularitzada

Si tu vas al cel amb pa - ti - net,
fes - m'hi un bon lloc que hi pujo jo.
Si tu vas al cel amb pa - ti - net, fes - m'hi un bon lloc, que hi
pujo jo. Ai - ri, airó. Ai - ri, ai - ró.

Bardagi interpreta Serrat.

A doble espai (Miquel Àngel Riera i Damià Huguet), gom Teatre.

Nou, Sopa de Cabra.

Cançons del món, (Vent fresc -hey,ho- Anglaterra, Jamboree cançó popularitzada,Banuwa tradicional liberiana, Eran sam sam cançó de l'Àfrica occidental, Uel.lé cançó africana, Barbapum cançó popular francesa, Si tu